

Βούρδουλας

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΤΕΡΠ. Ι. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ 12

Η ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΩΝ

(Κατά τὸ πνεῦμα τῶν κυβερνητικῶν ἐφημερίδων)

[Γελοιογραφικό σκίτσο τοῦ κ. Πάνου Ζαμβακέλλη]

ΜΑΞΙΜΟΣ

Πᾶ στο χορὸ μία χανοῦμ
σκύφτει κρυφὰ καὶ λέει :
Ἀμὰν γιαβρούμ, ἀμὰν κουζούμ
γκουζέλσιν Μαξοῦμ βέη!...

ΠΑΝΑΓΗΣ

Φουμάρησα καὶ ναργκιλέ
κι' ἦπια τατλῆν... Γιασά...
Μέγα διπλωμάτης μπέ!
Ἄφροῦμ... Τσαλδάρ Πασά.

ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ

Ρίχτηκα τόσο στὶς χανοῦμ
κι' ὡς κόρωσε τὸ γλέντι
ἓνας λαλᾶς μοῦ φώναξε :
Γιτέο! Πεςματζόγλου ἐφένητ!

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ο κ. Πρωθυπουργὸς ἐφάνη ἄ-
τυχος κατὰ τὸ ταξίδι του
πρὸς τὴν Κων)πολιν μὲ τὴν
«Ἑλλη». Ἡ θάλασσα ἦτο ἐξα-
γριωμένη καὶ ὁ δυστυχὴς κ.
Τσαλδάρης, κατὰ τὰ δημοσιο-
γραφικὰ τηλεγραφήματα ἔπαθε
ναυτίαν, τόσοσιν ἰσχυρὰν ὥστε
ἐξέρασε ὄχι μόνον ὅ,τι εἶχε φά-
γει ἀλλὰ καὶ διάφορες ἀνοη-
σίες.

Μεταξὺ ἄλλων, ὁμιλῶν περὶ
τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς συμφιλι-
ώσεως διέπραξε καὶ μίαν ἀγέ-
νειαν: Διέψευσε τοὺς Τούρ-
κους δημοσιογράφους, οἱ ὅποιοι
θεωροῦν πατέρα τῆς συμφιλιώ-
σεως τὸν κ. Βενιζέλον, καὶ ἄ-

πέδωκε τὴν πατρότητα εἰς τὸν
Μαυροκορδάτον. Πάλιν καλὰ
ὄμως πού δέν τὴν ἀπέδωκεν εἰς
τὸν Κολοκοτρώνη ἢ τὸν Κανάρ-
ρην.

Πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Τσαλδάρη,
στολίσκος τουρκικῶν ἀεροπλά-
νων ἐπέτα ἀνωθεν τῆς «Ἑλ-
λης» συνοδεύων τιμητικῶς. Καὶ
ὁ κ. Τσαλδάρης κατενθουσια-
σμένος διὰ τὴν τὴν τιμὴν ἐ-
πέτα καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς «Ἑλ-
λης» ... ρουκέττες.

Ἐγκριτος Λαϊκὸς συμπολί-
της ἀναγινώσκων τὰ περὶ πρω-
θυπουργικῆς ναυτίας ἔλεγε μετ'
ἀγανακτήσεως πρὸς τοὺς περὶ
αὐτόν:

«Ἀνοησὶαι δημοσιογράφων
βενιζελικῶν διὰ νὰ ἐξευτελι-
σοῦν τὸν Πρωθυπουργόν. Εἶναι

γνωστὸν ἄλλως τε ὅτι ἡ θάλασ-
σα εἶναι τὸ σῆθηδες στοιχεῖον
τοῦ κ. Τσαλδάρη».

Πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ κ. Λα-
ζανᾶς εἶναι δυσαρεστημένος
κατὰ τοῦ κ. Τσαλδάρη ὁ ὁποῖ-
ος ἐδέχθη νὰ περάσῃ κάτω ἀπὸ
θριαμβευτικὴν ἀψίδα πού ἐστη-
σαν οἱ Τούρκοι εἰς τὴν Ἀγκυραν.
Δικαίως καὶ συγχρόνως ἀδίκως.
Δικαίως μὲν διότι μόνος αὐτὸς
ἔχει μονοπώλιον τοὺς «θριάμ-
βους», ἀδίκως δὲ διότι ἡ θριαμ-
βευτικὴ ἀψὶς εἶναι δυνατόν νὰ
ἐστήθῃ διὰ τὸν τοποτηρητὴν
του ... κ. Κωφόπουλον δρα-
γουμάνον ὡς γνωστόν, τοῦ κ.
Τσαλδάρη.

Ἀγγέλλεται ἐξ Ἀθηνῶν ὅτι
ὁ κ. Χατζηκυριάκος ἀπῆλθεν
εἰς λουτρά.

Ἄποια ματαιοπονία! Τὸν κ.
Χατζηστόλαρχον δέν εἶναι δυ-
νατόν νὰ ξεπλύνῃ, οὔτε ὁ
Ἰορδάνης ποταμός.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

(Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ κ. Γ.
Λαζανᾶ, μᾶς ἀπεστάλησαν τὰ ἀκό-
λουθα :

Ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ ἡμῶν ὅπως δι-
ευκολύνωμεν τὴν Λιμενικὴν ἐπιτρο-
πὴν διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν λι-
μενικῶν ἔργων, καὶ ἀντιδράσωμεν
ταυτοχρόνως ἐναντίον τῶν ἀντιπά-
λων πολιτικῶν οἵτινες διὰ τῶν ἐνερ-
γειῶν των ἐματάκωσαν τὴν ἐγκρισιν
τῆς συμβάσεως Γεωργοπούλου, δι-
τάξαμεν τοὺς ... κυβολίθους ὅπως
πέσουν ἀμέσως εἰς τὴν θάλασσαν
καὶ σχηματίσωσιν τὸν ἐξωτερικὸν νλι-
μενοβραχίονα.

ΜΙΑ ΔΙΚΑΙΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Πρὸς τὸ σεβαστὸν Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Κύριε Ὑπουργέ.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρω ὑμῖν τὰ ἀκόλουθα :

Εὐρισκόμενος ἐν τιμητικῇ ἀποστρατείᾳ, ὅπερ ὡς γνωστὸν σημαίνει νὰ πληρώνεται κανεὶς χωρὶς νὰ ἐργάζεται καὶ πλήττων δι' αὐτὸ, ἴδρυσά τῇ συνεργασίᾳ δέκα ἐννέα (ἀριθμὸς 19) ἐταίρων, καλλιτεχνικὸν θίασον πρόζας καὶ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ φιλοθεάμονος κοινοῦ ἀλλὰ καὶ πρὸς ἰδικὴν μου ψυχαγωγίαν.

Μὲ τὸν θίασόν μου τοῦτον ἔδωκα ἀρετὰς παραστάσεις εἰς τὸ καφενεῖον Γιανναρέλη καὶ κέρδη μὲν δὲν προσεκόμισα ἀσφαλῶς ἀλλὰ πάντως καὶ δὲν ἐζημιώθην.

Δὲν ἰσχυρίζομαι ὅτι εἶχα «πιέννας» κατὰ τὰς παραστάσεις μου, ἀλλ' εἶναι ἐξηκριβωμένον ὅτι ἕνας ὠρισμένος ἀριθμὸς περιέργων μὲ ἐτίμα μέχρι σήμερον τακτικὰ διὰ τῆς παρουσίας του.

Τελευταίως μάλιστα ἀναβιβάσας μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας τὴν κωμωδίαν «Σανατόριον» τοῦ διακεκριμένου λεσβίου συγγραφέως κ. Γ. Καλδῆ εἶδον μετὰ δικαιολογημένης ἱκανοποιήσεως ἀξαναμένον τὸ θεατρόφιλον κοινόν.

Τὸ ἔργον τοῦτο κατὰ κοινὴν δολογίαν ἤρθεσαν ἀρκούντως καὶ μοιολογίαι αἱ λεπτομέρειαι δὲν ἐνδιαφέρουν βέβαια τὸ ὄψ' ὑμᾶς σεβαστὸν Ὑπουργεῖον, ἐντούτοις θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ δηλώσω ὅτι ἡ ἐπιτυχία του ὀφείλεται εἰς τὴν συμμετοχὴν νέων ὅλως στοιχείων προσληφθέντων ἐπιτίθεις διὰ τὸ ἔργον τοῦτο καὶ ἀποδοσάντων ἀρτίως τοὺς ἀνατεθέντας εἰς αὐτὰ ρόλους.

Μὴ θέλων νὰ σᾶς καταπονήσω κ. Ὑπουργέ διὰ τῆς ἀπαριθμήσεως ὅλων τῶν ἠθοποιῶν, μνημονεύω τοὺς κυριωτέρους τούτων μόνον.

Εἶναι οἱ κ.κ. Γ. Μανώλας κωμωδιστῆς, Στέλιος Μωραΐτης κωμικός μπουφόνε, Ἀσημάκης Νικολαΐδης (ζὲν - πρεμιέ) Γ. Καλδῆς (συγγραφεὺς καὶ ὑποβουλευς) καὶ Γ. Πολυζώνης, Θ. Παπαδόπουλος (κωμπαρῶσι).

Οὗτος εἶχον τὰ πράγματα κ. Ὑπουργέ, ὅτε κατέφθασαν εἰς τὴν πόλιν μας καὶ ἤρχισαν τὰς παραστάσεις των δύο ταυτοχρόνως θίασοι.

Ὁ θίασος Φιλιππίδου - Ἀποστολίδου, καὶ ὁ θίασος τοῦ κ. Ρουγγέρη.

Ἐπόμενον ὅτι ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας, ὁ ὄψ' ἐμὲ θίασος ὑπέστη δεινὸν κλονισμόν, κινδυνεύει δὲ σήμερον καὶ αὐτὴ ἡ ὑπαρξὶς ἀκόμη τοῦ θίασου μου.

Βασίζόμενος κύριε Ὑπουργέ εἰς τὰ φιλοδίκαια αἰσθήματα Ὑμῶν, καὶ ἐπικαλούμενος συνάμα τὸν περὶ ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ νόμον, ἐξαιτοῦμαι τὴν ἡμετέραν ἐπέμβασιν πρὸς πρόληψιν τῆς καταρρεύσεως μᾶς εὐσυνειδήτου ἐργασίας, διὰ τὴν πρόσδοσιν τῆς ὁποίας κατέβαλον ἀγῶνας καὶ κόπους ἀτόφτους.

Ἐυπειθέστατος

Φωτῆς Δήμου - Παροδίτης
Θιασάρχης, συγγραφεὺς, ἱστορικός, διοργανωτῆς Ἀγροτικῶν ἑορτῶν κ.λ.

ΕΜΜΕΤΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Ο ΟΡΚΟΣ

Ὁ ἄμοιρος πολὺ τὴν ἀγαποῦσε
κι' ἔξοδα ἔκανε γι' αὐτὴν μεγάλα
ἐδούλευε ὀλημερῆς καὶ κουβαλοῦσε
καὶ τοῦ πουλιοῦ τὸ γάλα.

Ἰὰ λουσὰ εἰς τὰ εἶχε περισσὰ
περίσσια τὰ διαμάντια, καὶ χρυσὰ
μὲ λίγα λόγια σύζυγος καλὸς
κι' ὄμορφος καὶ δυνατός.

Δὲν ξέρω ἂν τοῦπε τίποτα κανεὶς
ἢ κι' ἂν ὁ ἴδιος τίποτε μυρίστηκε
ξέρω μονάχα πῶς μονομερῆς
μὲ τὴ γυναῖκά του ἐκλείστηκε.

Κι' ἄρχισε μὲ καῦμό νὰ τὴ μαλώνη
γιὰ κάποιες ἀπιστίες τῆς... αἰ ὅσο
ἀρνιότανε ἐκείνη, αὐτὸς θυμόνη
καὶ ἀρχινᾷ καὶ τὶς βρυσίδες ὡς τόσο.

— Κυρά μου τί ὑπόφερες κοντά μου ;
Τὴ φτώχεια μου, γιὰ τὴ γύμνια, ἢ τὰ γινάτια [μου ;

— Ἄντρα μου, ἂν σὲ γελῶ—τὸ λέω μὲ τὴν καρδιά μου—
νὰ βγάλη ἢ Παναγιὰ τὰ μάτια μου !

Κι' αὐτὸς—τί ἀγαθὸς ὁ κακομοίρης !
ἐπίστεψε στὸν ὄρκο τῆς, τὴ φίλησε

καὶ σὰν καλὸς καὶ τίμιος νοικοκύρης
γιὰ τὸ γραφεῖο του ξεκίνησε.

Μὰ σὰν ἀπόμεινε ἐκείνη μοναχὴ,
γονάτισε γιὰ νὰ προσευχηθῇ.
— Ἀχ! ξέρεις Σὺ τὰ ντέρτια, τὰ μεράκια μου.
Λυπήσου Παναγιὰ μου τὰ ματάκια μου !

ΛΕΝΕ

Λένε πῶς ἕνας παρθενοπροετῆς,
ἀπέχων ἀπὸ οἴνου, ἐλαίου καὶ ρακίου,
μέσ' σὲ βιβλία ψάχνοντας λογῆς-κοπῆς,
βοήθη τὸ «Δεκαήμερο» τοῦ Βοικακίου.
Τὸ διάβασε δυὸ-τρεις φορὲς, κι' ἂν ἀγαπᾷ
σὲ μιὰ δυὸ μέρες πῆγε κι' ἐγένεινε... παπᾶ!

Λένε πῶς ἡ βασιλοπούλα ἢ Δανάη
τᾶχε μελώσει μὲ τὸν Δία, τὸν θεό...
κι' ἐκεῖνος μεσ' τὴν κάμαρά τῆς γιὰ νὰ πᾶ
χύθηκ' ἐπάνω τῆς σὰν μάλαμ' ἀραιό.
Καὶ τὰς περὶ τιμῆς ἀρχάς, τὰς αὐστηρὰς
ἔξασ' ἢ δεσποινίδες... σὰ γυάλισ' ὁ παρᾶς.

Κι' ὁ Ἄβραάμ, λένε, πῶς τᾶμπλεξ' ὁ φτωχός.
Ἡ Σάρα του ἀκουσίως... σὲ στενὴ ἤρθε σχέσι
μὲ τὸν Αἰγύπτιο Ἀβιμέλεχ κι' ὅμως εὐτυχῶς
τὰ πρόλαβαν, γιὰτὶ ὁ Θεὸς μίλησε στὴ μέση.
Πῶς ὁ Θεὸς δὲν βάζει τὸ λοιπὸν ἐμπόδια
στὸ τονηρόν, ὅπως στὴν ἐποχὴ τῶν Φαραῶ;
Γιὰτὶ σὲ τέτοια λαθρεμπορικὰ ἐπεισόδια
οἱ παντρεμένες τώρα... δὲν φοβοῦνται πιά Θεό!

ΠΑΝΑΓΗΣ ΠΡΟΣ ΡΑΛΛΗΝ

Ἀγκυρα, 13 7)βρίου 1933.

Ἀγαπητέ μου Γιάννη,

Τὸν ἔφαγα τὸν Γυαλάκια! Εἶνε ἀδύνατον νὰ φαντασθῆς τί ἐντύπωση ἔκανα στοὺς φίλους μας τοὺς Τούρκους. Μὲ λένε Γκιουζέλ Παναγιῆ, πὺρ σημαίνει, ὅπως μοῦ ἐξηγήσε ὁ δραγουμάνος μου κ. Κωφόπουλος, Παναγιῆς Ἀπόλλων. Ἐκεῖνον ὅμως δὲν τὸν εἶπαν Γκιουζέλ Λεφτέρη. Θὰ σκάσῃ ὁ γέρος.

Γενικῶς εἶνε ζετρελλαμένοι οἱ Τούρκοι μαζί μας. Ὅταν μάλιστα τοὺς εἶπα ὅτι γιὰ χατήρῃ τοὺς πῆρα κ' ὄπουργὸ Τουρκοβασίλη τᾶχσαν ἀπὸ τὴ χαρὰ τους. Φαίνεται ὅμως ὅτι αὐτοὶ προηγήθησαν πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνση, διότι ἀπὸ τὰ Τούρκα κὰ ἀρχισε νὰ μοῦ μαθαίνει ὁ κ. Κωφόπουλος βλέπω ὅτι ἕνα γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου των ὀνομαζοῦν Τζίμ. Εἶνε φανερό πῶς τόκαμαν γιὰ νὰ τιμῆσουν τὸν Τζίμ Λόντο μας.

Πρέπει νὰ ξέρης ὅτι ἕκαστα καταπληκτικὰ προόδους στὰ Τούρκα. Μὲ τὸ πρῶτο κιάλας μάθημα τοῦ ἕκαστα στὸ δρόμο ἔμαθα τὸ ἐλίφ, μπέ, πέ καὶ τὰ μιλῶ ἐλφαζιέ, ὅπως λέγει μὲ θαυμασμό ὁ κ. Κωφόπουλος. Ὅταν θὰ μ' ἀκούσης καὶ σὺ θὰ τὰ χάσης. Καὶ μὴ νομίζεις πῶς εἶναι εὐκόλο πράμα. Φθάνει νὰ σοῦ πῶ ὅτι ἐνῶ σὲ μᾶς τὰ γράμματα εἶνε 24, τ' ἀ γ ρ ἄ μ μ α τ ἄ στοὺς Τούρκους εἶνε πολὺ περισσότερα.

Μὲ πῆγαν στὴ Βουλῆ. Τί ἡσυχία! Θὰ τὸ πιστέψης, Γιάννη μου: Οἱ Τούρκοι δὲν ξέρουν τί θὰ πῆ ἀποχῆ. Ἐρώτησα τὸ Μουσταφὰ Κεμάλ πῶς τὰ καταφέρνει νὰ μὴν ἔχει ἀντιπολιτευση καὶ τὸν παρακάλεσα νὰ μοῦ διδάξῃ τὴ μέθοδό του. «Εὐκόλο πράμα, μοῦ εἶπε μὲ χαμόγελο.» Καὶ μοῦ ἔδωσε ἕνα σχοινὶ πὺρ εἶχε μιὰ θελιά στὴν ἄκρη. Ὅταν ἔλθω αὐτοῦ μὲ τὸ καλὸ θὰ τὸ δώσω στοὺς γίγαντας. Μὲ αὐτὸ θὰ τὰ καταφέρουμε καλῆτερα...

Μάθε ὅτι γιὰ νὰ κολακεύσω τοὺς Τούρκους τοὺς ἐδήλωσα πῶς γίνομαι Τσαλδάρουλου. Ὅστε δὲν εἶμαι πιά Τσαλδάρικος καὶ ξερέτὲ τὸ. Ἴσως νὰ τὰ ξυτίσουν λιγάκι οἱ Ἐβραῖοι τῆς Θεσσαλονίκης, μὰ ὡς τὶς ἐκλογὲς ἔχουμε τρία χρόνια καὶ πλέον ἀκόμα, καὶ Ἄλλὰχ βάρ' ἔχει ὁ Θεός, ὅπως λένε τούρκα.

Παναγιῆς Τσαλδάρουλου

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΕΚ ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΕΩΣ

Ἐκ Βρισῆς μᾶς ἐπιστέλλουν τὰ ἀκόλουθα :

Ἡ θηρευτικὴ ἡμέρα τῆς παρελθούσης Τρίτης ἐσημείωσεν δυσάρεστον ἐπεισόδιον ἐκ παραξηγήσεως ὡς ἐγνώσθη ἀργότερον μεταξὺ κυνηγῶν.

Τὸ ἐπεισόδιον ἔχει ὡς ἑξῆς : Ἡ δεσποινὶς... θηρεύουσα εἰς τινὰ περιοχὴν μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς καὶ φίλων τινῶν ἐπυροβόλησε κατὰ δρυγγοσ τινός, ἐναντίον τοῦ ὁποίου ἐπυροβόλησε ταυτοχρόνως καὶ εἰς ἕκ τῶν φίλων τῶν θηρευόντων ἐν τῇ αὐτῇ περιοχῇ.

Ἡ δεσποινὶς ὠρμησεν ἀμέσως διὰ νὰ περισυλλέξῃ τὸν τραυματισθέντα δρυγγο, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἐπραξεν καὶ ὁ φίλος, ὅστις ὅμως ἐξ ἀπροσεξίας ἐπέπεσεν ἐπὶ τῆς δεσποινίδος.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐκνύσθησαν ἀμφότεροι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, εἰς τὴν θέσιν δὲ αὐτὴν τοὺς εὐρῆκεν ὁ ἀδελφὸς ὅστις ὑποπιευσθεὶς δυστύχημα σοβαρόν, ἤρχισε νὰ ἐπιπληττεῖ τὸν φίλον.

Ἡ δεσποινὶς καὶ ὁ φίλος ἠγέρθησαν ἀμέσως καὶ ἐνῶ ἐκεῖνος ἐδίδε τὰς δεούσας ἐξηγήσεις, ἐκείνη συγκινημένη διὰ τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ ἀδελφικοῦ ἐνδιαφέροντος, τὸν καθυσύχασε θωπεύουσα ταυτοχρόνως τὸ μέτωπόν του διὰ τῆς ἀβραῆς τῆς χειρός.

Λέγεται ὅτι ἡ ἐν λόγῳ δεσποινὶς καὶ ἄλλοτε ὑπέστη παρομοίαν πτώσιν θηρεύουσα, ἀπεδόθη ὁμως τότε ἡ πτώσις εἰς τὸ ὄλισθηρόν τοῦ ἐδάφους.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ὁμὸς ναυτικῶν πρακτικῶν πρὸς ἀντιπροσώπευσιν μεγάλης ἐξένης ἐταιρίας ἐν Μυτιλήνῃ. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἄς ἀποταθοῦν εἰς τὴν Κεντρικὴν Διεύθυνσιν Παλαιστίνης.

ΤΑ ΚΑΛΙΤΕΡΑ ΠΡΟΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

(Ἀπὸ πρόστειο τῆς Μυτιλήνης — δὲν ἀναφέρομε ποῖο γιὰ λόγους εὐνοήτους — μᾶς ἐστάλη πρὸς δημοσίευσιν ἡ κατωτέρω ἀριστογρηματικὴ ἐρωτικὴ ἐπιστολή. Ὁ ἀποστέλλον βεβαιώνει ὅτι ὁ γράφας εἶναι δάσκαλος καὶ τώρα ἀκόμα, ἐνῶ ἄλλοτε ἦταν μεσίτης στὴν Μικρασίᾳ).

Ἀξιέραστος συνάμα δὲ καὶ πολυπόθητος δ)νὶς Ἀσπασία.

Ἐκ τῶν πολλῶν καὶ μιλίων κατεπεγοσῶν ἐνθουσιῶδῃ πρὸς ἐμὲ ἐπιχειρήσεών Σας, καίτοι ἐγνώσθη ἡ σημαντικὴ σας ἰδέα, ἦν συμπραίνεται Ὑμεῖς.

Ἐγὼ δὲ μᾶλλον κατεγορητευμένος Σας ἐκφράζω μὲ ὑπερευσεθηαία τὴν ὡς ἄνω αὐτὴν ἰδέαν, ἐν ὅσῳ διαβλέπω τὴν ἀγγελόμορφον εἰκὼν Σας, ἦν ἐνετυπώθη εἰς ὀφθαλμοὺς καὶ καρδίαν μου.

Ὁ ἀξιέραστος Δεσποινίδες.

Ἐὰν ἔχεται τὴν καλὴν εὐχαρίστησιν εἰς τὸ ἀπαντῆσαι Ὑμεῖς, παρυσικῶν πολὺν τὸ δηλώνειν ἐν τῇ πεμφθεισῇ ἐπιστολῇ τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς συνεντευξέως, εἰς ἣν θὰ συνομιλήσωμεν τὸ πάθος μας.

Εὐελπιστοῦντες δὲ καὶ ἀμφότεροι εἰς τὸ ἐπιτύχειν, παρακαλῶ μὴ ἀπορρίπτουσα τὰς ἀπατομηνας ἐκφρασεθῆσας λέξεις, νὰ ἐκτελεσθοῦν τὰ δέοντα γενέσθαι.

Διατελῶν εἰς συγκίνησιν καὶ μακροθυμίαν Σας καὶ Σας ἀναμένω.

(ὀπογραφή)

ΣΕ ΜΙΑ ΡΑΦΤΡΙΤΣΑ

Μαθαίνω πῶς τὸ φίλο σου πηγαίνεις καὶ μπαλώνης καὶ πῶς σὲ περιποίησες γι' αὐτὸν κατασκοτώνεσαι.

Μὰ ὁ κόσμος λέγει στὰ κρυφά : — Ἐλα καὶ μὴ θυμῶνης — «τὴν ὥρα πὺρ μπαλώνεται καὶ σὺ μαζί μπαλώνεσαι !..

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

“Αν το λαϊκό κόμμα βρίσκεται σήμερα στην εξουσία, το χρωστά αυτό ως γνωστόν στην ψεύτικη υπόσχεση του 25 ο)ο της προσφυγικής αποζημιώσεως.

Μόλις όμως πήρε την εξουσία, έπε ένα δυο φορές πώς θα εξετάσει το ζήτημα, και τέλος αδιάντροπα διεκήρυξε προχθές πως δεν μπορεί να δώσει ούτε πεντάρα..

Για να μετριάσει όμως κάπως την έντύπωση, παρέταξε άλλη ψευτιά. “Υπόσχεται τώρα να λιγοστήσει τα χρέη των προσφύγων!..

“Εννοείται ότι κι αυτό επίσης είναι μπαγαπόντικο όπως κάθε υπόσχεση του λαϊκού κόμματος, και στο τέλος οι πρόσφυγες θα πάρουν ότι έπηρε από το ράφτη του ο άνθρωπος του παρακάτου παραμυθιού.

Μια φορά, πού λέτε, κάποιος άγρόσσε ένα κουμάσι και το πήγε σ’ ένα ράφτη για να του κάνει ρούχα.

“Ο ράφτης πούταν κάλλης θέλησε να παίξει μαζί του και του είπε : — Τι θα σάς βγάλουμε απ’ αυτό το κουμάσι ;

— Ένα κοστούμι ρούχα, είπε ο πελάτης.

— Μόνο ρούχα ; Είπε ο ράφτης. Αυτό το κουμάσι φτάνει και για κοστούμι, και για δυο παλτά ακόμα.

Χάρηκε ο πελάτης στα λόγια αυτά, έδωσε τα μέτρα του κ’ έφυγε.

Πήγε στο καφενείο, και διεκήρυξε σ’ όλον τον κόσμο, πως όχι μόνο κοστούμι θάχει σέ λίγο, αλλά και δυο παλτά.

“Υστερα από κάμποσο καιρό, πήγε πάλι στον ράφτη.

Μόλις τον είδε αυτός του είπε.

— Καλά πού ήρθες. Ξέρεις μέτρασα το κουμάσι και δεν βγαίνουν δυο παλτά. Ένα κοστούμι θα βγεί κ’ ένα παλτό.

— Καλά, του λέγει μου φτάνει το κοστούμι κ’ ένα παλτό.

Μετά κάμποσο καιρό ανταμώνοντας τον ράφτη στο δρόμο, τον ρώτησε πάλι για τα ρούχα του.

— Καυμένε, του λέγει ο ράφτης, δεν βγαίνει παλτό. Μόνο κοστούμι θα βγεί.

— Αί κάντο κι’ ας είναι και κοστούμι μόνο.

Να μη τα πολυλογούμε, όσο περνούσαν ή μέρες, τόσο το κουμάσι μίκραινε ως πού κατάντησε να πη ο ράφτης πως μόνο γελέκι μπορούσε να βγεί.

“Αποφασισμένος όμως ο πελάτης να πάρη τελοσπάντων κάτι τουπε :

— Καλά αδελφέ! Γελέκι, γελέκι, τι να κάνουμε ; Κάντο επί τέλους να το δώ, και στην εύχη του Θεού.

Σάν πέρασε μια εβδομάδα ακόμα πάει ο άνθρωπος στο ράφτη, βέβαιος πια πως θάπερνε το γελέκι.

— Έτοιμο είναι το γελέκι ; τον ρωτά.

— Πάλι λάθος έκανα στο μέτρημα, του λέγει ο ράφτης.

Τι να σου πω κύριέ μου, και γελέκι δεν μπορεί να βγεί.

Το πολύ πολύ πού μπορεί να βγεί είναι καμμιά σακκούλα !

ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΣ

“Ο ναυτικός πράκτωρ προς τον καθηγητήν :

— Δέ μ’ λές κύρ δάσκαλι Ιγώ τώρα ποδιμ μεγάλους, μπουρω να μάθω ταλιάνικα ;

“Ο καθηγητής.— Πέρ ντιο, σί... “Ο πράκτωρ.— Σι δυό χρόνια είπεις, “Αμ σάν είν’ έδγεις, ας αρχίσουμ από τ’ απόπι...

ΝΤΑΨΗΔΙΚΟ

Μου είπανε προχθές κάτι γειτόνοι πως κάποιος κασαπάκι σε ζυγώνει και φκιάνη τσιριμόνιες θεοπάλαβες περί σκοπό άνόσιο, κατάλαβες...

Νά πής του κουενέ—άν είν’ άληθεια— να βάνη συρματοπλεγμα στα στήθεια και βγαίνοντας να έχη και τη βάρδια του γιατί θα σκίσω διαμπάξ τα φυλλοκάρδια [του].

“Από μαρό δεν έμαθα στο «τρίο» και γένουμαι περί τιμή, θερίο. Πές του λοιπόν ρε βάσανο ναμή κορδώνεται γιατί ο Νταψής, περικαλώ... δεν κερατώ-νεται!...

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΤΙΜΙΟΝ ΞΥΛΟΝ

“Η ύψωση του Σταυρού ή—κοινότερον—το Τίμιον Ξύλου— είχε ανέκαθεν μεγάλην σημασίαν και εις τον πρακτικόν βίον. Παρατρέχων τα υπό τούς συναξαριστών αναφερόμενα θαύματα και έρχόμενος εις την σύγχρονόν μας εποχήν, αναφέρω το έξης έκπληκτικόν θαύμα.

“Ο φίλος μου... (“Ας μη αναφέρωμεν όνό(ατα) είχε σύζυγον από τα νεύρα της οποίας υπέφερον ο δυστυχής τα πάνδεινα. Συνεβουλεύθη ο δλους τούς Ιατρούς με μόνον αποτέλεσμα την οικονομικήν καταστροφήν του και επίτασιν των νεύρων της συζύγου του.

“Απελπισθείς ήκουσε τελευταίως την συμβουλήν της γηραιάς μητρός του και απέφασισε να προσφύγη εις τα θεία. “Ετρεξε λοιπόν στο σπίτι του, όπου ή γυναίκα του τον υπεδέχθη μη άγρίαν έκρηξιν των νεύρων. “Ητο δέ Πέμπτη, άξέχαστη ήμέρα της “Υψώσεως του Σταυρού. Χωρίς να χάση καιρόν ο σύζυγος, άρπάξει ένα γερό ξύλο και το ύψώνει επανειλημμένως κατά της ράχεως της νευροπαθούς. “Ω του θαύματος! “Από την ήμέραν εκείνην, ή σύζυγός του έθεραπεύθη όριστικώς από τα νεύρα της.

“Ω σύζυγοι, όσοι είσθε όμοιοπαθείς! “Υψώνετε το τίμιον ξύλον και θα έχετε τα ίδια θαυματοργά αποτελέσματα.

ΘΑΝΑΤΟΙ ΠΟΥ ΣΤΟΙΧΙΖΟΥΝ

Σάν πέθανε ο “Αμαντος έκλαψε ο κόσμος όλος γιατί είχε νειάτα υπέρκαλλα και μιá καρδιά παιδίσια.

Μά ο χρόνος όπου καταλεί χαρές μαζί και θλίψεις τον πόνο έμαλάκωσε γονιών και συγγενών.

Και της καλής γυναίκας του της όμορφης Διαμάντως κι’ αυτής ακόμα λάφρωσε την καρδιοσφάχτρα θλίψη.

Και μόνο οι ταβερνιάρηδες κλαίνε και κλαίνε ακόμα όχι όμως τον “Αμαντο μά τον... κρασοπατέρα.

Πού άφόντας έταξίδεψε στις άγνωστες τις χώρες των βαρελιών ή κάνουλα ζητά τον και στενάζει!..

ΘΑΝΑΤΟΙ

“Απέθανε προχθές και έκιδέβθη διά πρότιν φωράν έναρετος και σεβαστός σηπολίτης. Κόσμος πολλή παρικολύθησε την κιδείαν και έκλαται και πάντες έλεγαν πως έγηνε το παρόμιον, δηλαδή εϊταν άνέρπιστον.

(«Λέσβος»)

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

Άέρας. Τον πέρνει κανένας μόνος του όταν βγαίνει περίπατο στο μαζού Γιαλό. Του τον πέρνουν οι άλλοι όταν υπερβαίνει τα έσκαμμένα. Το πράγμα είναι επικίνδυνον όταν τον πάρουν... τα μυαλά μας.

Βροχή. “Υπάρχει διαφόρων ειδών. Η συνηθεστέρα και προσφιλεστέρα είναι ή βροχή από φιλά, τόσο στα φίλι όσο και μεταξύ των... θεατών.

Ζέση. Φαίνεται στα μυαλά των γιγάντων γενικώς των Λαϊκών. Η ζέση είναι τακτική στο φουθονο, στο λουτρό και στην ιδιοσυγκρασία των χοιριστών που πέρασαν τα τριάντα.

Κακοκαιρία. Ημερησία διάταξη που μās δέσνει.

Κεραυνός. Εκείνος που πέφτει μπροστά μας με τρομερότερα αποτελέσματα είναι ο λογαριασμός που μās στέλνουν οι μακαλάδες μέσα σε φακέλους κάθε άλλο παρά... εϊώδεις.

Κρού. Το πιο έπιφοβο είναι εκείνο που έχει πέση στις τσέπες μας.

Υγρασία. Παρατηρείται συχνότερα στα μουστάκια των γεροντοπαλήκαρων όταν βλέπουν τις γάμπες των ήθοποιών στη σκηνή.

ΤΑ ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΠΡΟΣΟΝΤΑ

Για ν’ αντιπροσωπεύσης ξένη εταιρία, πρέπει άπαραιτήτως στα γεράματά σου ν’ αλλάξης πίστι και υπηκοότητα.

Αί έλληνοτουρκικαί σχέσεις : — Αί σχέσεις Ελλάδος και Τουρκίας είναι φύσει φιλικαί. — Και φύσει και φέσι φιλικαί.

“Ο κ. Κ...., άφου διάβασε τον «Νέον Ντελάλη» στο καφενείο τον άφηνει μιá στιγμη και γυρίζοντας σ’ ένα διπλανό του λέγει :

— Δεν υπάρχ’ πιό άνόητους άπ’ αυτόν που βγάξ’ είτουτ’ τ’ νιφημερίδα.

— Έχεις λάθος, άπαντά ο άλλος, υπάρχουν πολύ πιό άνόητοι.

— Ποισί ; — Εκείνοι που τή διαβάζουν.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Προχθές έδόθη άπογευματινή παρά τώ κ. και τή κ. Αναγούλα.

Η συγκέντρωσις ήτο έκλεκτή, παρουσιάσασα το άνθος της παρ’ ήμιν κοινωνίας.

Διεκρίναμεν την κ. Α. με επανωφόρι από κασά-πατά με καπέλλο μπόρ-βαπόρ έξαίσιο.

Την κ. Ν. με φόρεμα από μουσελίν καμπαρτινέ τσακίρ άμανέ. Την κ. Α. με ζακέτα γκρι πλουέ, και υπέροχον λαμόν άπλουσιέ... “Υπήρχον επίσης και πολλαί άξίεραστοί δεσποινίδες, άνευ των συζώνων των.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ‘ΒΟΥΡΔΟΥΛΑ,,

(Τμήμα πρακτικών γνώσεων)

— Πόσοι είναι οι Άημοι της Λέσβου ;

— Τρεις κ. Καθηγητά.

— Διατί τρεις ; “Εχομεν τον Άημον Μυτιλήνης και τον Άημον Πλαμασιού.

— Λησιμονείτε κ. Καθηγητά τον σπουδαιότερον των Άημων του τόπου. “Εννοώ τον Άημον Φωτήν.

— Ποία γράμματα του άλφαβήτου δεινοπαθούν από την άρθρογραφίαν του κ. Καλδή ;

— Κυρίως κ. Καθηγητά τά : Α. Δ. Ε. Κ. Ο. Π. Τ. δι’ όν σχηματίζονται αί λέξεις ; “ΤΑΚΕ,, και “Ο.Α.Ε.Π.,,

— Άληθεύει ότι ο κ. Μανώλας είναι λαμπρός ζωνηγός ;

— Μάλιστα κ. Καθηγητά, αλλά μόνον όταν μεταχειρίζεται όπλον λειπέλι (έλληνιστί λιβέλλος.)

ΠΕΡΙ ΑΠΟΞΗΡΑΝΣΕΩΣ

“Από κάποιο χωριό της Μακεδονίας έτηλεγράφησαν προς την Κυβέρνησιν, ζητούντες την άμεσων άποξηρανσιν των έλωδών των εκτάσεων.

Οί τηλεγραφοφίντες ή άνόητοι είναι, ή ειρωνεύονται την Κυβέρνησιν.

Διότι διά την ώραν προσέχει διά την Κυβέρνησιν του κ. Παπαγή, το ζήτημα της άποξηρανσως του Δημοσίου Ταμείου.

ΚΥΗΗΓΟΙ ΤΗΣ ΣΚΙΑΣ

“Όταν βλέπω μερικους τύπους μας γνωστούς διά τους «άσροέρωτάς» των, ν’ ακολουθούν έκστατικοί τās ήθοποιούς, σκέπτομαι πόση ολιγόρκεια ή πόση ήλιθιότης χρειάζεται διά να μένει κανείς ενθουσιασμένος όπως αυτοί, με την σκιάν-μόνον της έρωτικης ήδυπαθείας...

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

Οϊνοπωλείον : «Τα ύδραυλικά έργα». Πωλείται και οίνος.

“Υποδηματοποιείον : «Ο Μονκαβάς». “Εκτελείται και σολάρισμα.

Πεταλωτήριον : «Η έπιστήμη». “Εξάγονται και όδόντες.

ΑΝΑΘΕΜΑ ΣΑΣ ΓΕΡΑΤΙΑ

Μια γρηούλα πήγε να έξομολογηθή στον παπά.

Μά γρηά καθώς ήταν και ίσως και κουωμένη άφινε από καιρό σε καιρό κάτι μικροκότουν πού δεν θάταν βέβαια διόλου ευχάριστοι στον παπά.

Γι’ αυτό κι’ άρχισε να δυσανασχετή ο παπάς ως που στο τέλος αναγκάστηκε να της πη σε τόνο αυστηρό :

— Δέ μου λές κυρά μου, έχεις ακόμα μεγάλη παρακαταθήκη ;

— Η γρηούλα — ανάνεμά σας γερατιά, πόσα έλαττώματα φέρνετε στον άνθρωπο! — ήταν και λίγο κουφή και νομίζοντας πως την ρωτούσε για τις άμαρτίες της, έσπευσε να πη :

— Μά ως τώρα παπά μου, μόνο τις μικρές φανέρωσα. Πίσω είναι ή χονδρές!..

Βούρδουλας

Διεύθυνσις:

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΑΕΦΦΟΡΟΣ ΚΑΒΕΤΣΟΥ

Έτησια Δρ. 100
Έξάμηνος » 55

ΜΥΤΙΑΗΝΗ

Έξωτερικού
Δολ. 2 Σελ. 10
Φρ. Γαλ. 40

Τηλέφ. 341

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΓΙΟΒΑΝΑΚΗ

Ο ΝΟΣΗ ΝΟΗΤΩ

Πρός θιάσους έλληνικούς θέλω θά κάμω παραινεστικάς συμβουλὰς καί θέλω θά καταδείξω τρόπον περιέργασίαν.

Αξιότιμοι συμπολίται

έφέντιμ, καλλιτεχνίαν εις μπαλντίρια γυναικῶν βλέποντες, άπαιτίζουσι ώστε έρχόμεναι γυναίκαί καί τουμπούλ τουμπούλ νά γίνωνται, ως νά λέγωμεν καλοθερμεμένοι καί νά μειδιάζουσι εις θεατάς καί εις περίπατον νά πηγαίνουσι καί εις τραπέζια σεπαρέ μεπαρέ φιλάν νά συνεντευξιάζουσι, καί χεϊρά μας τήν άψαμένην νά δέχωνται.

“Όταν τοιαύται γυναίκαί έρχονται μετά θιάσων, γραμμή παράστασις θά γίνεται καί άπαντες θεατρόφιλοι θά είναι καί καλλιτεχνία έφέντιμ μέγα θά ύποστηρίζεται.

Διανόησις ήμετέρα εις κεφάλι δέν εύρίσκεται μπέ. Είς κάτω χώρας εύρίσκεται...

Διά τουτου έρχόμεναι γυναίκαί ταύτην διανόησιν περι-οπήσ νά ίκανοποιήζουσι πρέπει, καί θεατρική έπιχείρησις νά προοδεύη.

“Αμα γυναίκαί ως καθώς κατσίκες είναι καί μπαλντίρια ως καθώς κληματοσοῦρες βρεγμένες, θιάσος θά ναυαγίξη θέλη.

Μπούρασι ζείτουσι γιαγίν μεμλεκετίντιρ, ως νά λέγωμεν τόπος μας λαδότοπος είναι, βέ άριθφ όλάν άγνασίν, δηλονότι ό νοῶν νοήτω!...

Γιοβανάκης

ΓΚΡΑΝ-ΓΚΙΝΙΟΛ

ΚΙΝΗΜΑΤΑ

“Όταν δέ ύπό συνθήκας μυστηριώδεις εύρέθη εις τὰ Τσαμάκια, δέν ήδυνήθη ν' άποφύγη τήν περίπτωσιν. Τά βελονοειδή πεύκα έγγίζοντα τόν λαιμόν της έγαργάλιζον λίαν επικινδύνως τήν σάρκα της...

Τότε ή ταλαίπωρος κόρη άνετράπη καί μόλις ήδυνήθη νά έρωτήσθ.

— Διατί τό τοιούτον ;
“Αλλ' εκείνος της έκλεισε τό στόμα δι' ενός κεραυνοβόλου κινήματος, τό όποϊον έκαμε νά κυλίσουν οι βόλοι του χώματος ύπό τούς πόδας της.

Καί μετ' όλίγον οι παριστάμενοι είδον τά πεύκα νά κινούνται.

Οι πλέον φιλόποποι, είπον τότε ότι περί κινήματος πρόκειται.

“Αλλά τούς καθούσχασαν οι άλλοι ειπόντες ότι εις τὰ Τσαμάκια ούδέποτε έλλειψαν τά τοιαύτα κινήματα.

ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ Κ. Γ.

Πρός τί αυτή ή άπορία;

“Ο γάμος είναι μία λοταρία.

“Αλλος με φρόνηση τραβά καί άλλος στα στραβά...

ΣΚΕΨΕΙΣ

Του δασκάλου Πατσαβουλή

“Ένα πράμα τό καταλαβήτε αν είναι βαρύ, αν τό έξουλεύσεται στο κενό καί πέση κάτω.

Κάθε πράγμα πού πέφτει κάτω είναι βαρύ. Τό κεφάλι του κ. Τσαλδάρη δέν πέφτει κάτω γιατί είναι λαφρύ.

“Η ήμέρα έχει σώμα διαφανές. Αποδείξει ότι τή βλέπεις από παντού καί μόνο τή νύχτα δέν φαίνεται.

Τό μάλαμα έχει τήν εξής διαφορά από τά παπούτσιά μας.

Τό μάλαμα γυαλίζει μόνο του, ενώ τά παπούτσιά μας τά γυαλίζει ό λούστρος.

Τό φῶς καί ή θερμότης παράγονται από τόν “Ηλιο. Ο “Ηλιος είναι σύνολο από εκατομμύρια μεγάλα ντεπόζιτα άκαθάρτου πετρελαίου, τὰ όποια καίουν διαρκώς.

Θαυμάσατε ώ μαθηταί μου τή σοφία του Θεού, στο μυστήριό της θαλάσσης.

Λίγο περισσότερο αν τουφευγε τό άλάτι πού σκόρπισε στη θάλασσα, τά ψάρια θά τά ψαρεύαμε σήμερα παστωμένα!

ΡΗΤΟΡΟΣ ΚΑΚΟΓΛΩΣΣΙΑ

ΓΙΑΤΙ...

“Ο ρήτορας έμίλησε στο πλήθιο άκροατήριό :
— Μιά είναι όλων τῶν σοφῶν ή γνώμη καί ή έννοια :
“Η κοινωνία αν θά σταθῆ, πρώτο καί κύριο πρέπει νά στερεώσουμε τήν οικογένεια.

Τραντάχτηκε άπ' τὰ θέμελα ή έρημη καί ρέβει.

Στόν γάμο, τόν προορισμό κανέναν δέ γυρεύει, καί πάλι όσοι παντρεύονται σάν νάχουν γερατειά

περνάνε άδιαφόροτοι :
δέν κάνουνε παιδιά...

.....

Κάποιος πού ή γυναίκα του δέν ήτανε καί σόι

κι' ως έλεγαν, τούς έραστάς τούς είχε κομβολόι, στο ρήτορα έφώναζε :

— Μά τώρα σοβαρεύεσαι ;
“Αν είναι έτσι πού τά λές γιατί νά μη παντρεύεσαι ;

— Γιατί ; (είπεν ό ρήτορας τό μάτι κάπως κλεινῶν καί δείχνοντας τό σύζυγο αυτόν τόν τετραπέρατο)
Γιατί δέ θέλω ν' αύξηθῆ ή άριθμός εκείνων πού φέρνουν ως οικόσημο περιλαμπρο τό... κέρατο!...

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Αφείκοντο οι κ. κ. Α. Κουρνας καί Μ. Γριλάντης καθως καί ό Είγούμενος της Μονής Λυμάνος μετά τῶν άξιότιμων κηριῶν τους...

(«Λέσβος»)

Η ΦΙΛΟΔΟΞΗ

“Ηταν πάντα σοβαρή στο δρόμο καί στο σπίτι της καί όλοι της έλέγανε πῶχει ψηλά τή μύτη της.

“Ο ένας της έξύνιζε ή άλλος της έμύριζε καί στους γαμπρούς της πλάτες της έγύριζε.

“Απ' τὰ μυθιστορήματα φουσκῶσαν τά μυαλά της. Καί Κόμη ή Μαρκήσιο τραβούσε ή καρδιά της.

“Όμως περνούσεν ό καιρός της έσβυναν τά κάλλη κι' αντί νά πάρη Κόμητα παντρεύτηκε... χαμάλη..

Ο ΓΑΛΛΟΜΑΘΗΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

“Εδώ καί μερικές μέρες κάποιος γαλλομαθής συμπολίτης έδέχθη έξ ‘Αθηνῶν τήν έπίσκεψιν αντιπροσώπου γαλλικού έμπορικού οίκου, με τόν όποϊον έπήγε ένα μεσημέρι στο ρεστωράν για νά τόν φιλέψη..

— Νά μου φέρεις — του λέγει — μυαλά.

— Τι φαγι είν' αυτό πού παραγγείλατε ; τόν ρωτά με περιέργεια ή γάλλος αντιπρόσωπος.

“Ο γαλλομαθής συμπολίτης, ή όποϊος γνωρίζει φαίνεται κατὰ βάθος τή γαλλική, του άπαντά :

Διέταξα un peu d'esprit !!!
“Ο συμπολίτης νόμιζε ότι όπως στην έλληνική έτσι καί στη γαλλική πνεύμα καί μυαλό είναι τό ίδιο πράγμα...

ΣΤΟΥΝΤΙΟ

“ΛΕΣΒΟΣ ΦΙΛΜ”

“Ι. Στεφανίδη. ΑΙ Δέν έχει τίποτα ή Νικολάκης, εκτός από όλίγον έπιλόχιον πυρετόν.

Εύστρ. Τάτσου. “Από τό 1925 έχει νά κινηθῆ ή κάτω αιαγών.

“Ι. Βουδούκη. “Πως σας φάνηκαν τά σϋκά μου ;

Χρ Χ' Χρήσιου. “Γιατρέ μου, καλημέρα.

Ν. Πετροπούλου. “Καλό είνι τ' άπλό μουναστήρ' μά γυναίκες δέν ύπάρχωσιν.

Γ. Μωραϊτου. “Δι' έρόν σκοπόν (δι' έρόν σκοπόν).

“Α. Γαλανοπούλου. “Ψυχολογία του γάμου.

Π. Φραγγιά. “Μέ δύο γάμα καί έπιμένω εις αυτό.

Γ. Θεοδοσιάδου. “Ζήτημα ζωής ή θανάτου.

Π. Αντωνιάδου. (Πετεϊνού) “Ποία τά ύψηλά καθήκοντα της “Αγροφυλακής.

Του Παν. Λιόλιου

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

Πριν σε πλάση ή Θεός ώ γλυκειά παρθένα τέλεψαν τά χώματα πούχε μαζωμένα.

Κ' έτσι καθως έστριψε γύρω τή ματιά του βλέπει ζάχαρη σωρό πούτανε κοντά του

Κ' είπε τότε με τό νοῦ :
Καί μ' αυτό ακόμα γίνεται ή ανθρωπος κι' όχι μόνο με χῶμα

Κι' έπλασε με ζάχαρη μια γλυκειά παρθένα τήν χρυση άγάπη μου μάτια μου, έσένα !

(Μετάφρασις από τό αγγλικόν πρωτότυπον).

ΟΔΗΓΙΑΙ ΚΑΛΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ

“Όπως όλα τά πράγματα σ' αυτόν τόν κόσμο, καί ή καλή συμπεριφορά δέν είναι κάτι πού μένει αμετάβλητο. Οι καλοί τρόποι εξελίσσονται καί αυτοί με τήν έποχή. Γι' αυτό, νομίζομεν ότι έχουν τήν θέση των αΙ παρακάτω οδηγίαι ενός ειδικού :

— “Όταν μια κυρία προσφέρει τσάι σ' ένα δημόσιο ύπάλληλο: δέν επιτρέπεται νά τόν έρωτήσθ : “Βου τὰ τε κύριε;...”

— “Όταν όμιλήτε σε κυρία πού έχει ήδη κάμει δίδυμα, κ' είναι έγκυος, είναι άνάγωγο καί συγχρόνως άπάνθρωπον νά πῆτε καί για νά ύποστηρίξετε τήν προφανώς όρθότητα της γνώμης σας, ότι ένα κ' ένα κάνουν δύο, διότι μπορεί ή κυρία νά πάθη άποπληξία.

— Είνε άνάγωγο νά βεβαιώνετε, μιλώντας σε παρέα όπου ύπάρχει καί γεροντοκόρη, ότι είνε θαυμασίο φάρμακο τό άρσενικό.

— “Όταν βρίσκεσαι σε τσάι, είναι πρόστυχο νά λές στην οικοδέσποινα : “Μου δίδετε, παρακαλώ, ένα παξημαδάκι ;” Διότι μ' αυτή τήν έρώτηση της αποδίδεις τήν χειρότερη ιδιότητα του Έρμου, όποϊος, ως γνωστόν, ήταν τό δεξι χέρι του Διός σ' όλες της βρωμοδουλιές.

— Περνούμε έποχή, όπου λατρεύει τή Λημοκρατία κι' αυτός... ή Παναγής. Δέν επιτρέπεται λοιπόν νά πῆς ότι τρελλαίνεσαι για τόν “Αειδέα (Αίγιον=Γιός του άητου).

ΤΥΠΟΙΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
“ΔΗΜΟΚΡΑΤΟΥ”